

ZBIÓRKI PUBLICZNE

Autor: Kamila Marciniak

3w* 003, stan prawny 1.10.2005

SPIS TREŚCI

WSTĘP	2
I. PODSTAWOWE ZAGADNIENIA	3
1. Zbiórka publiczna	3
2. Cel zbiórki	3
3. Formy zbiorów w gotówce	3
4. Inne formy przeprowadzania zbiorów	4
5. Sposoby ogłaszania zbiorów	5
6. Miejsce przeprowadzania	5
II. ZEZWOLENIE NA PRZEPROWADZENIE ZBIÓRKI PUBLICZNEJ	6
1. Kto może ubiegać się o pozwolenie?	6
2. Kto wydaje pozwolenie?	6
3. Tryb ubiegania się o zezwolenie	7
4. Przykładowy wzór wniosku o wydanie decyzji	8
III. PRZEBIEG ZBIÓRKI	10
1. Osoby przeprowadzające zbiórkę	10
2. Obowiązki przeprowadzającego zbiórkę publiczną	11
3. Uprawnienia kontrolne organów państwowych wobec instytucji przeprowadzających zbiórki publiczne	11
IV. WYNIK ZBIÓRKI	12
V. SANKCJE ZWIĄZANE Z NARUSZENIEM ZASAD PRZEPROWADZANIA ZBIÓREK	15
VI. ZBIÓRKI WYŁĄCZONE SPOD POSTANOWIEŃ USTAWY	16
VII. REGULACJE SZCZEGÓLNE	18
1. Zbiórki publiczne, które mogą być przeprowadzane bez zezwolenia	18
2. Ustawy zawierające zakaz przeprowadzania określonych zbiorów	18
3. Ustawy zawierające dodatkowe warunki, ze względu na miejsce przeprowadzania zbiórki	19
VIII. RADY DLA DAJĄCYCH PIENIĄDZE	20

© Stowarzyszenie Klon/Jawor

Przedruki lub przenoszenie całości lub części tej publikacji na inne nośniki możliwe wyłącznie za zgodą właścicieli praw autorskich.

Autor:

Kamila Marciniak

Niniejsza publikacja powstała z zachowaniem wszelkiej staranności o rzetelność, jednak wydawca nie ponosi odpowiedzialności za skutki zastosowania się do porad zamieszczonych w broszurze lub posłużenie się wzorami udostępnionych dokumentów.

Niniejsza publikacja została wydana dzięki wsparciu finansowemu Polsko-Amerykańskiej Fundacji Wolności

oraz ze środków Rządowego Programu „Fundusz Inicjatyw Obywatelskich”

ISBN 83-60337-14-4

Warszawa 2005

WSTĘP

Organizacje pozarządowe w celu realizacji zadań, dla których zostały utworzone (np. prowadzenie działalności charytatywnej, oświatowej, kulturalnej), sięgają do różnych źródeł pozyskiwania funduszy. Jednym z takich źródeł jest zbiórka publiczna¹.

Kwestie organizowania zbiórek publicznych reguluje:

- > Ustawa z dnia 15 marca 1933 r. o zbiórkach publicznych (Dz. U. z 1933 r., Nr 22, poz. 162),
- > Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 6 listopada 2003 r. w sprawie sposobów przeprowadzania zbiórek publicznych oraz zakresu kontroli nad tymi ziórkami (Dz. U. z 2003 r., Nr 199, poz. 1947),
- > Ustawa z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2003 r., Nr 96, poz. 873 z późn. zm.).

Wskazane jest wcześniejsze zapoznanie się z tymi aktami prawnymi – celem niniejszego opracowania jest wyjaśnienie wątpliwości, jakie mogą się nasunąć w związku z ich interpretacją.

Wyjaśnienie skrótów użytych w tekście:

ustawa = chodzi o ustawę z dnia 15 marca 1933 r. o zbiórkach publicznych

rozporządzenie = to rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 6 listopada 2003 r. w sprawie sposobów przeprowadzania zbiórek publicznych oraz zakresu kontroli nad tymi ziórkami

organ = organ wydający zezwolenie na przeprowadzenie zbiórki publicznej (wójt/burmistrz/prezydent miasta/starosta/marszałek województwa/Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji)

instytucja = podmiot ubiegający się/przeprowadzający zbiórkę. Należy odróżnić „przeprowadzającego zbiórkę” od „osób przeprowadzających zbiórkę”(porównaj: rozdział II, pkt 1 a rozdział III pkt 1)

zbiórka = chodzi o zbiórkę publiczną

¹ P. Niezgodzki, Jak zorganizować zbiórkę publiczną?, Stowarzyszenie Klon/Jawor, seria 3W* („Warto Wiedzieć Więcej”), wydanie I, Warszawa 2001.

I. PODSTAWOWE ZAGADNIENIA

1. ZBIÓRKA PUBLICZNA

To wszelkie publiczne zbieranie ofiar (wszelkie dobrowolne świadczenie) w gotówce lub naturze na pewien z góry określony cel. Za zbiórkę publiczną mogą więc zostać uznane wszelkiego rodzaju apele o składanie dobrowolnych datków na rzecz wskazanych w apelu podmiotów, skierowanie do bliżej nieokreślonych adresatów.

Ważne: Publiczne zbieranie pieniędzy i przedmiotów wymaga, poza przypadkami imiennie wskazanymi w ustawach (zob. rozdział VI i VII pkt 1), uzyskania **pozwolenia** organów władzy administracyjnej!

2. CEL ZBIÓRKI

Musi być ściśle określony przez przeprowadzającego zbiórkę i spełniać łącznie następujące warunki:

- > godny poparcia ze względu na interes publiczny, a więc przede wszystkim cel religijny, państwowy, oświatowy, zdrowotny, kulturalno-społeczny lub społeczno-opiekuńczy, np. remont zabytku kultury, budowa szpitala itp.,
- > zgodny z prawem, np. kodeks wykroczeń penalizuje organizowanie zbiórek na opłcenie grzywny osoby skazanej,
- > zgodny ze statutem stowarzyszenia lub organizacji, bądź z aktem organizacyjnym komitetu.

Ważne: Art. 3 ust. 3 ustawy ustanawia zakaz przeprowadzania zbiórek publicznych w interesie osobistym. Nie można więc zorganizować zbiórki ogólnie rzecz ujmując dla prywatnego zysku, np. na kupno samochodu dla siebie. Nie oznacza to natomiast, że nie jest dozwolone przeprowadzenie zbiórki datków na przeprowadzenie operacji lub zakup sprzętu rehabilitacyjnego dla konkretnej osoby, gdyż mieści się to w definicji celu zdrowotnego. Gdy sami potrzebujemy funduszy na rehabilitację, operację, pokrycie kosztów leczenia itp. – powinniśmy zwrócić się do instytucji, której celem statutowym jest pomoc ludziom w podobnej sytuacji lub poprosić przyjaciół o założenie komitetu, o którym mowa w rozdziale II pkt 1 niniejszego opracowania.

3. FORMY ZBIÓREK W GOTÓWCE

a) dobrowolne wpłaty na konto; powinno ono być założone przez przeprowadzającego zbiórkę publiczną osobno dla każdej zbiórki, numer konta może być podany, np. w prasie, telewizji, Telegazecie, na ulotkach czy w Internecie, ale zawsze z oznaczeniem przeprowadzającego i celu wpłat,

- b) zbieranie ofiar do puszek kwestarskich oraz skarbon stacjonarnych, umieszczanych w obiektach, za zgodą ich właścicieli lub użytkowników. Puszki i skarbonek muszą być:
- > ponumerowane, zaopatrzone w nazwę przeprowadzającego zbiórkę publiczną oraz jego adres,
 - > tak zabezpieczone, by ich otwarcie i wyjęcie zawartości było niemożliwe bez widocznego naruszenia zabezpieczenia,
 - > przy otwieraniu skarbon konieczna jest obecność przynajmniej dwóch upoważnionych przez przeprowadzającego zbiórkę osób, a przy otwieraniu puszk – dodatkowo osoba kwestująca.
- c) sprzedaż cegiełek wartościowych – na każdej sprzedawanej cegielce umieścić należy nazwę przeprowadzającego zbiórkę, jego adres, kolejny numer cegielki, a także jej cenę, fakultatywnie może być umieszczona informacja dotycząca celów zbiórki; należy dodać, że cegielki wartościowe stanowią druki ścisłego zarachowania (druki charakteryzujące się niepowtarzalną numeracją danego typu druku i ścisłą jego ewidencją) i powinny być sporządzone w sposób uniemożliwiający ich podrobienie,
- d) sprzedaż przedmiotów i usług; aby sprzedawane przedmioty wyróżniały się od innych, znajdujących się w obrocie, na każdym z nich należy wyraźnie i trwale umieścić nazwę przeprowadzającego zbiórkę publiczną oraz cenę przedmiotu.

4. INNE FORMY PRZEPROWADZANIA ZBIÓREK

- a) zbieranie ofiar w naturze – dozwolone tylko w przypadku, gdy wszystkie dary będą mogły być w niezmienionej postaci zużyte na cel określony w pozwoleniu (np. przez bezpłatne odstąpienie na rzecz przeprowadzającego zbiórkę produktów żywnościowych, mebli, środków czystości),
- b) „domokrążne” zbieranie ofiar (a więc odwiedzanie domów, bądź mieszkań i prośenie o ofiary) ustawowo ograniczone do przypadków, gdy przeprowadzenie zbiórki w takiej formie jest społecznie uzasadnione na danym terenie i ze względu na charakter zbiórki (np. w przypadku klęski żywiołowej); wprowadzenie tego ograniczenia wydaje się uzasadnione, gdyż taka forma przeprowadzania zbiórek jest szczególnie uciążliwa dla obywateli, którzy są „nachodzeni”,
- c) zbiórka listowna – informacja o organizowanej zbiórce i jej celach przesyłana jest drogą pocztową, do informacji tej dołączony jest zazwyczaj druk przekazu pocztowego z wpisanym numerem konta instytucji przeprowadzającej zbiórkę.

Ważne: Dane osobowe adresatów należy uzyskiwać zgodnie z Ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 1997 r., Nr 133, poz. 883 z późn. zm.). Jeżeli później zamierzamy przetwarzać dane osobowe uzyskane w związku z przeprowadzaniem zbiórki – dane darczyńców (np. w celu wysłania im podziękowań), musimy najpierw uzyskać ich zgodę!

- d) telefoniczne – gdy ogłasza się numer telefonu lub numer specjalnie utworzonej linii telefonicznej, a każdy dzwoniący przekazuje tym samym określoną kwotę pieniężną równą kosztowi połączenia (koszt powinien być podany w ogłoszeniu) na cel zbiórki,
- e) sms-owe – gdy koszt każdego sms-a o określonej treści, wysłanego pod podany numer przekazywany jest na cel zbiórki,
- f) internetowe – umieszczenie wiadomości o zbiórce na stronie internetowej, bądź w portalu internetowym, z podaniem numeru konta, ewentualnie możliwością bezpośredniej wpłaty za pomocą karty kredytowej.

Ważne: Przy dokonywaniu wpłat na konto w ramach internetowej zbiórki publicznej należy domagać się pisemnego potwierdzenia (jest niezbędne, jeżeli chcemy dokonać odliczeń podatkowych z tytułu darowizny).

5. SPOSOBY OGŁASZANIA ZBIÓREK

- Zbiórki publiczne (wszelkie apele o datki skierowane do szerokiego kręgu odbiorców) mogą być ogłaszane:
- > na łamach dzienników i czasopism,
 - > na antenie radiowej/telewizyjnej (również w Telegazecie),
 - > w Internecie,
 - > na plakatach,
 - > przez rozdawanie ulotek.

Ważne: Przed wyrażeniem zgody na ogłoszenie w gazecie, czy portalu, apelu o datki należy sprawdzić, czy przeprowadzający zbiórkę posiada określone prawem zezwolenie (numer zezwolenia oraz cel zbiórki zawsze powinny się znaleźć w takim ogłoszeniu).

6. MIEJSCE PRZEPROWADZANIA

- a) na wolnym powietrzu,
- b) wewnątrz pomieszczeń,
- c) w obiektach publicznych,
- d) w obiektach prywatnych za zgodą właścicieli tych obiektów,
- e) za pozwoleniem organu wydającego zezwolenie „w szczególnie uzasadnionych przypadkach”:
- > w urzędach administracji publicznej,
 - > na terenie szkół i placówek oświatowych,
 - > na terenach i obiektach pozostających w zarządzie, podległości lub pod nadzorem Ministra Obrony Narodowej lub ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

II. ZEZWOLENIE NA PRZEPROWADZENIE ZBIÓRKI PUBLICZNEJ

1. KTO MOŻE UBIEGAĆ SIĘ O POZWOLENIE?

Wg art. 4 ustawy, pozwolenie mogą uzyskać jedynie:

- > stowarzyszenia zarejestrowane w Krajowym Rejestrze Sądowym,
- > organizacje, posiadające osobowość prawną (np. fundacje),
- > komitety, organizowane do przeprowadzenia określonego celu.

W polskim prawie nie ma unormowań dotyczących sposobu zakładania komitetów. Komitet organizacyjny powstaje na mocy aktu organizacyjnego, uchwalonego i podpisanego przez jego członków. Akt taki reguluje zasady funkcjonowania komitetu i wzajemne prawa i obowiązki członków. Komitet nie posiada osobowości prawnej i jako taki nie może nabywać praw i zaciągać zobowiązań – odpowiedzialność za nie ponoszą sami członkowie. Nie podlega też wpisowi do rejestru. Komitet reprezentują wytypowani członkowie. Przyjęło się, że komitet powinien liczyć od 6 osób (przy wydatkowaniu funduszy w kraju) do 10 osób (wydatkowanie za granicą).

(Wymienione powyżej cztery rodzaje podmiotów określane są w ustawie jako „przeprowadzający zbiórkę publiczną” lub jako „instytucje”).

2. KTO WYDAJE POZWOLENIE?

Pozwoleń na przeprowadzenie zbiórki udzielają organy administracji publicznej w zależności od obszaru, na którym ma odbywać się zbiórka.

Obszar, na którym ma się odbyć zbiórka	Organ właściwy do wydania decyzji
gmina lub jej część	wójt/burmistrz/prezydent miasta
powiat lub jego część obejmująca więcej niż 1 gminę	starosta
województwo lub jego część obejmująca więcej niż 1 powiat	marszałek województwa
więcej niż jedno województwo	Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji

Jednak, jeżeli zebrane podczas zbiórki ofiary mają być zużyte za granicą państwa to o wydanie pozwolenia należy się zwrócić nie do w/w organów, ale do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, który wydaje pozwolenie za zgodą Ministra Spraw Zagranicznych i Ministra Finansów.

Pozwolenie wydawane jest zawsze w drodze **decyzji administracyjnej**.

3. TRYB UBIEGANIA SIĘ O ZEZWOLENIE

Należy złożyć wniosek o wydanie zezwolenia na przeprowadzenie zbiórki publicznej do odpowiedniego organu (patrz tabela) z załącznikami:

- > planem przeprowadzenia zbiórki, który określa:
 - obszar, na którym ma być prowadzona,
 - cel, na jaki mają być przeznaczone datki,
 - formy, w jakich będzie prowadzona,
 - termin rozpoczęcia i termin zakończenia zbiórki,
 - liczbę osób, jakie instytucja/komitet zamierza zaangażować przy organizacji i przeprowadzaniu zbiórki ze wskazaniem, czy mają to być członkowie tej instytucji/komitetu, instytucji/komitetów o celach pokrewnych, czy też osoby imiennie zaproszone do udziału w zbiórce,
 - przewidywane koszty, które pociągnie za sobą organizacja i przeprowadzenie zbiórki, z dokładnym określeniem tytułów i kwot poszczególnych wydatków,
 - dodatkowo (gdy zebrane ofiary mają trafić za granicę, np. na operację we Francji) miejsce wydatkowania ofiar,
- > w przypadku stowarzyszenia/fundacji – wyciągiem z Krajowego Rejestru Sądowego stwierdzającym istnienie stowarzyszenia/fundacji i kopią statutu stowarzyszenia/fundacji podpisaną przez osoby uprawnione do reprezentowania tej instytucji,
- > w przypadku komitetu – poświadczoną, za zgodność z oryginałem, kopię protokołu zebrania założycielskiego tego komitetu,
- > w przypadku prowadzenia zbiórki publicznej w formie dobrowolnych wpłat na konto bankowe – kopią dokumentu stwierdzającego powstanie i nadanie numeru takiemu kontu,
- > ewentualnie innymi dodatkowymi załącznikami, np. wzory cegiełek itp.

Na wniosku należy przykleić znaczek opłaty skarbowej o wartości 5 zł, a na każdy z załączników po 0,50 zł. **Wniosek z załącznikami należy złożyć osobiście lub przesać pocztą.**

Uwaga:

W niektórych urzędach działa już komputerowy REJESTR, który ma zapewnić sprawniejsze działanie urzędów poprzez ewidencję wszelkich spraw załatwianych przez dany urząd oraz skarg napływających w jednym rejestrze komputerowym. Wniosek o wydanie zezwolenia na przeprowadzenie zbiórki publicznej również zostanie zarejestrowany i przekazany do właściwego wydziału merytorycznego celem załatwienia. Sprawa po dotarciu do wydziału otrzyma swoją sygnaturę i przypisany tryb załatwiania. Wszelkie czynności wykonywane w trakcie załatwiania sprawy w wydziale wiodącym i w wydziałach współpracujących będą rejestrowane w komputerze (wydane decyzje i obsługa decyzji podlega również rejestracji komputerowej). W systemie komputerowym nadaje się sprawie **unikalny numer porządkowy**, przez co można będzie na bieżąco śledzić tryb załatwiania naszej sprawy.

4. PRZYKŁADOWY WZÓR WNIOSKU O WYDANIE DECYZJI

Wnioskodawca

.....
nazwa instytucji

.....
adres

.....
miejsowość, data

.....
Nazwa i adres organu,
do którego kierujemy wniosek

WNIOSEK O WYDANIE DECYZJI ZEZWALAJĄCEJ NA PRZEPROWADZENIE ZBIÓRKI PUBLICZNEJ

Proszę o wydanie decyzji zezwalającej na przeprowadzenie zbiórki publicznej na terenie
.....
w terminie od..... do..... przez członków naszego...../
osoby imiennie zaproszone.....
w następujących miejscach.....

Zbiórka będzie przeprowadzona w następujący sposób:

- > sprzedaży cegiełek o nominałach.....
- > dobrowolnych wpłat na konto.....
- > zbiórki dobrowolnych datków.....

Oświadczam, że zebrane ofiary będą przeznaczone na:.....
i wydatkowane (w kraju/ za granicą).

.....
podpis osoby upoważnionej

Załączniki do wniosku:

1. Aktualny wyciąg z rejestru sądowego.
2. Statut organizacji lub akt organizacyjny komitetu.
3. Plan organizacyjny zbiórki.

a) Termin załatwienia sprawy

Według art. 35 Kodeksu postępowania administracyjnego – sprawy niewymagające postępowania wyjaśniającego załatwia się niezwłocznie. W przypadku sprawy wymagającej postępowania wyjaśniającego – nie później niż w ciągu miesiąca. W przypadku sprawy szczególnie skomplikowanej sprawa jest załatwiana nie później niż w ciągu 2 miesięcy od dnia wszczęcia postępowania. Niestety nie wszystkie urzędy deklarują załatwienie

sprawy niezwłocznie, czyli w ciągu 7 dni, niektóre wyznaczają termin 30 dni jakby z góry zakładając, że potrzebne okaże się postępowanie sprawdzające. Dlatego warto zajrzeć na stronę internetową urzędu, gdzie zazwyczaj podany jest termin załatwienia sprawy.

b) Forma i sposób załatwienia sprawy

Sprawę załatwia się poprzez wydanie decyzji administracyjnej zezwalającej na przeprowadzenie zbiórki publicznej lub o odmowie udzielenia takiego zezwolenia.

Zezwolenie wydaje się po sprawdzeniu złożonych dokumentów. Jeżeli są niejasno sformułowane lub niekompletne wzywa się wnioskodawcę do uzupełnienia braków w terminie 7 dni. Podstawą nieudzielenia zezwolenia może być, np. nie rozliczenie się wnioskodawcy z wcześniej przeprowadzanej zbiórki publicznej.

Decyzja zezwalająca na prowadzenie zbiórki publicznej powinna określać czas, w którym zbiórka ma być przeprowadzona, może też wyznaczać warunki co do sposobu jej przeprowadzenia. Jak każda decyzja administracyjna zezwalająca jest skuteczna od momentu otrzymania jej przez stronę. Po otrzymaniu informacji o uzyskaniu decyzji zezwalającej, należy uiścić opłatę skarbową w wysokości 76 zł zgodnie z ustawą z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej. Dowód uiszczenia opłaty (oryginał lub kopię potwierdzoną przez bank, pocztę, notariusza, adwokata lub radcę prawnego) należy przedstawić organowi, aby otrzymać decyzję. Uprawomocni się ona po 14 dniach od tego momentu.

W przypadku **decyzji o odmowie udzielenia zezwolenia** na przeprowadzenie zbiórki przysługuje odwołanie:

- > do Samorządowego Kolegium Odwoławczego, gdy decyzję wydał wójt/burmistrz/prezydent miasta/starosta/marszałek za ich pośrednictwem,
- > do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, gdy decyzję wydał wojewoda,
- > od decyzji ministra odwołanie nie przysługuje, można natomiast wnieść o ponowne rozpatrzenie sprawy.

III. PRZEBIEG ZBIÓRKI

1. OSOBY PRZEPROWADZAJĄCE ZBIÓRKĘ

Osoby przeprowadzające zbiórkę to ci, którzy przeprowadzają zbiórkę w sensie organizacyjnym, należy odróżniać je od przeprowadzającego zbiórkę, czyli instytucji, która uzyskała pozwolenie i na rzecz której działają.

Zbiórki publiczne mogą być przeprowadzane jedynie przez:

- a) członków tej instytucji, która otrzymała pozwolenie oraz osoby przez instytucje imiennie zaproszone, mogą nimi być również:
 - > małoletni powyżej 16 roku życia,
 - > inni małoletni, jeżeli przeprowadzają zbiórkę na rzecz organizacji pożytku publicznego w rozumieniu przepisów ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie z dnia 24 kwietnia 2003r. (Dz. U. z 2003 r., Nr 96, poz. 873 z późn. zm.), pod nadzorem osób pełnoletnich odrębnie upoważnionych do tego przez tę organizację (czyli wolontariusze – osoby które ochoczo i bez wynagrodzenia wykonują świadczenia na zasadach określonych w przywołanej ustawie),
- b) członków instytucji, mających cele pokrewne oraz osoby przez instytucje imiennie zaproszone.

W/w osoby, w czasie przeprowadzania zbiórki, muszą posiadać legitymację zawierającą następujące elementy:

- > imię, nazwisko i adres osoby przeprowadzającej zbiórkę,
- > jej fotografię,
- > numer kolejny legitymacji,
- > nazwę instytucji przeprowadzającej zbiórkę i jej adres,
- > cel zbiórki publicznej,
- > nazwę organu, który udzielił pozwolenia oraz numer i datę wydanego pozwolenia,
- > podpisy osób uprawnionych do reprezentowania instytucji przeprowadzającej zbiórkę publiczną,
- > pieczęć instytucji,
- > określenie terminu ważności legitymacji,
- > dodatkowo, gdy chodzi o osobę małoletnią – imię i nazwisko osoby pełnoletniej, odrębnie upoważnionej do nadzoru nad małoletnim,

Uwaga:

Osoby organizujące lub przeprowadzające zbiórkę **nie mogą otrzymywać wynagrodzenia. Niedopuszczalne** jest płacenie, np. prowizji od zebranej kwoty lub ustalenie limitów, powyżej których pieniądze miałyby trafiać do kieszeni zbierającego – w świetle prawa to **oszustwo!**

2. OBOWIĄZKI PRZEPROWADZAJĄCEGO ZBIÓRKĘ PUBLICZNA

- a) Z § 10.1. rozporządzenia wynika **obowiązek prowadzenia dokumentacji** (w formie rejestru) dotyczącej przebiegu akcji zbiórkowej. Powinna ona zawierać informacje:
 - > komu, kiedy i jakie puszki kwestarskie, skarbony stacjonarne, przedmioty i cegiełki wartościowe zostały wydane,
 - > kiedy przeprowadzona zbiórka publiczna została zakończona,
 - > sumę zebranych ofiar pieniężnych,
 - > rodzaj i ilość zebranych ofiar w naturze.

Dane te muszą być potwierdzone podpisami osób, które zbiórkę przeprowadzały i które odebrały zebrane ofiary.

W dokumentach można, w razie popełnienia pomyłki, nanosić poprawki poprzez dokonywanie przekreśleń dających możliwość odczytania przekreślonej treści, natomiast usuwanie wpisów bądź czynienie ich nieczytelnymi jest niedozwolone. Przeprowadzający zbiórkę publiczną przechowuje w/w dokumentację przez okres dwóch lat od dnia zakończenia zbiórki.

- b) Przeprowadzający zbiórkę musi prowadzić ją w sposób określony w zezwoleniu i zgodny z postanowieniami ustawy o zbiorach publicznych, a także niepowodujący zagrożenia dla bezpieczeństwa, spokoju czy porządku publicznego, a więc przygotować i przeprowadzić ją w sposób zapewniający uczestnikom i ofiarodawcom bezpieczeństwo w miejscu (na terenie) zbiórki (ewentualne uzgodnienia z policją, strażą miejską). Nieprzestrzeganie tych wymagań może spowodować cofnięcie pozwolenia i przekazanie zebranych ofiar na cele humanitarne jednej z instytucji społeczno-opiekuńczych lub oświatowych.
- c) Instytucje, które uzyskały pozwolenie, muszą zawiadamiać organy (przynajmniej 24 godziny wcześniej) o posiedzeniach, na których mają być omawiane sprawy użytkowania zebranych ofiar uzyskanych ze zbiórki. Jeżeli organ uzna, że nie są przeznaczone na właściwy cel to może cofnąć zezwolenie i jednocześnie zarządzić przekazanie zebranych ofiar na cele humanitarne jednej z instytucji społeczno-opiekuńczych lub oświatowych.
- d) Ponadto przeprowadzający zbiórkę publiczną musi przygotować dla osób kwestujących dowody, pozwalające na stwierdzenie ich tożsamości (np. identyfikatory) oraz legitymacje upoważniające ich do prowadzenia zbiórki (zob. rozdział III pkt 1 b).

3. UPRAWNIENIA KONTROLNE ORGANÓW PAŃSTWOWYCH WOBEC INSTYTUCJI PRZEPROWADZAJĄCYCH ZBIÓRKĘ PUBLICZNE

Zgodnie z § 13 rozporządzenia organ kontroluje zbiórki publiczne w zakresie:

- > zgodności prowadzenia zbiórki publicznej z udzielonym pozwoleniem,
- > przestrzegania warunków i sposobów prowadzenia zbiórki publicznej,
- > ochrony bezpieczeństwa powszechnego, porządku publicznego, dóbr pozyskanych z ofiarności publicznej oraz dóbr osobistych obywateli,
- > sposobu użytkowania zebranych ofiar.

Organ, który udzielił pozwolenia, może w każdym czasie (sam lub przez podległe sobie jednostki) żądać informacji o stanie akcji zbiórkowej poprzez:

- > wgląd w akta, księgi oraz dokumenty kasowe,
- > żądanie ustnych i pisemnych wyjaśnień,
- > wysyłanie swoich delegatów na posiedzenia instytucji przeprowadzanie rewizję kasy. Tym uprawnieniom kontrolnym odpowiadają obowiązki przeprowadzającego zbiórkę, opisane wyżej.

Wyjątek stanowią instytucje, które zostały powołane do życia na mocy specjalnych ustaw, przewidujących kontrolę władz nad tymi organizacjami.

IV. WYNIK ZBIÓRKI

Po zakończeniu zbiórki instytucja, która ją przeprowadziła musi dopełnić obowiązków określonych w art. 9. ustawy i § 12. rozporządzenia. Wynik zbiórki i sposób zużycia zebranych ofiar powinien być podany do wiadomości organu, który udzielił pozwolenia oraz ogłoszony w terminie 1 miesiąca w prasie, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. – Prawo prasowe (Dz. U. z 1984 r., Nr 5, poz. 24 z późn. zm.).

Według art. 7. ust. 2. pkt 1) te same ustawy prasa oznacza publikacje periodyczne, które nie tworzą zamkniętej, jednorodnej całości, ukazujące się nie rzadziej niż raz do roku, opatrzone stałym tytułem albo nazwą, numerem bieżącym i datą, a w szczególności: dzienniki i czasopisma, serwisy agencyjne, stałe przekazy teleksowe, biuletyny, programy radiowe i telewizyjne oraz kroniki filmowe, prasą są także wszelkie istniejące i powstające w wyniku postępu technicznego środki masowego przekazywania, w tym także rozgłośnie oraz tele- i radiowęzły zakładowe, upowszechniające publikacje periodyczne za pomocą druku, wizji, fonii lub innej techniki rozpowszechniania, prasa obejmuje również zespoły ludzi i poszczególne osoby zajmujące się działalnością dziennikarską.

Z zawartego w powyższej definicji sformułowania dotyczącego środków masowego przekazywania wynika, naszym zdaniem, że możliwe jest również ogłoszenie sprawozdania ze zbiórki w Internecie, czy Telegazecie (MSWiA nie uznaje, że ogłoszenie można zamieścić, np. w Internecie – przyp. red.). Dodatkowy wymóg dotyczy zasięgu ogłoszenia, który musi obejmować co najmniej obszar, na którym zbiórka została przeprowadzona, np. sprawozdanie ze zbiórki publicznej przeprowadzonej na terenie powiatu powinno być opublikowane w lokalnym dzienniku czasopiśmie czy gazecie wydawanej przez instytucję przeprowadzającą zbiórkę – ważne jest, aby była ona dostępna na obszarze całego powiatu. Należałoby jednak rozumieć, że zamieszczenie takiego sprawozdania, np. w Internecie czyni zadość wymogom ustawowym.

Wg § 12. rozporządzenia na treść publicznego ogłoszenia składać powinny się:

- a) nazwa i siedziba przeprowadzającego zbiórkę publiczną, czyli instytucji, która uzyskała pozwolenie odpowiedniego organu,
- b) nazwa organu oraz data i numer pozwolenia, Np. „na podstawie zezwolenia nr... wydanego przez Starostwo Powiatowe... dnia...”,
- c) suma zebranych ofiar pieniężnych, np. „w wyniku przeprowadzonej zbiórki publicznej zebrano środki pieniężne w kwocie... zł (słownie...)”, uwzględniająca ilość i rodzaj zebranych ofiar na poszczególne cele, według form zbiórki publicznej. Jeżeli zezwolenie przewidywało formy zbiórki:
 - > dobrowolne wpłaty na konto bankowe – należy podać kwotę wpłat,
 - > zbiórkę darów rzeczowych za pokwitowaniem – wartość kwotową zebranych darów,

- > zbieranie datków do zaplombowanych skarbon stacjonarnych ustawionych podczas imprez, koncertów oraz w miejscach publicznych za zgodą właściciela/-li obiektów lub do puszek kwestarskich – kwotę zebranych pieniędzy. Otwarcia skarbon/puszek dokonać musi specjalna komisja (skład – zob. rozdział I pkt 3 b) – trzeba podać jej skład i załączyć protokół z czynności.

Przykład:

Protokół z otwarcia puszek w ramach zbiórki datków pieniężnych podczas akcji

.....

Komisja w składzie:

1.....

2.....

3.....

w dniu....po przeprowadzeniu akcji na terenie..... w dniach od...do.....stwierdzono co następuje:

1.(ilość) użyte puszek w zbiorce w momencie ich otwierania posiadają nienaruszone pieczęcie na plombach
 2. W wyniku przeliczenia datków zebranych do wszystkich puszek otrzymano kwotę zł (słownie.....)
 3. Zobowiązano Komitet/władze Stowarzyszenia/ Fundacji do niezwłocznego przekazania w/w środków na (podać cel zbiórki)
- Podpisy (członków komisji):

- > sprzedaż „cegiełek wartościowych” w poszczególnych nominatach:

Przykład:

nominał	wydrukowano	sprzedano	pozostało	wartość w zł
1 zł	100	78	22	78,-
5 zł	50	34	16	170,-
10 zł	20	12	8	120,-
Łącznie:	170	124	46	368,-

„Łącznie zebrano... (podać kwotę) pieniędzy oraz dary rzeczowe o wartości... (podać kwotę)”. Należy sprecyzować, co stanie się z niesprzedanymi cegiełkami, np. „Pozostałe cegiełki zniszczono komisyjnie (należy dodać załącznik – kopię protokołu) / Pozostałe cegiełki wartościowe pragniemy rozprowadzać do zakończenia zapasów” (strona występująca z nowym wnioskiem o zorganizowanie i przeprowadzenie zbiórki publicznej, pomniejszając ilość „cegiełek” w poszczególnych nominatach i podając ich aktualną wartość. Nie można jednak łączyć sprawozdania z nowym wnioskiem – to muszą być dwa oddzielne dokumenty).

d) rodzaj i ilość zebranych ofiar w naturze np.:

„Ponadto zebrano towary w naturze, takie jak: artykuły spożywcze, zabawki dla dzieci, książki oraz słodycze o łącznej wartości szacunkowej PLN (słownie.....). Zestawienie wartości zebranych towarów podczas akcji.....”

Nazwa towaru	Ilość	Jednostki miary	Cena w PLN	Wartość w zł
mleko	butelki
makaron	opakowania
mąka	kilogramy

Łączna wartość zebranych towarów.....zł (słownie.....)

e) wysokość kosztów przeprowadzenia zbiórki publicznej, z dokładnym wymienieniem rodzaju i wysokości poszczególnych wydatków. Ważne jest by koszty nie przekroczyły 10% przychodu ze zbiórki.

Przykład:

„Zestawienie kosztów poniesionych przez Stowarzyszenie/ Fundacje w ramach akcji.....”

Lp.	Nazwa towaru/usługi	wartość w zł
1	Rejestracja zbiórki	76,00
2	Druk ulotek i plakatów	600,00
5	Promocja w radiu	500,00
6	Transport	1000,00
7	Artykuły biurowe	200,00
	RAZEM	2376,00

„Koszty zorganizowania akcjipokryte zostały ze środków własnych/ dotacji oraz wyniosły.....PLN (słownie.....). Udział kosztów w stosunku do zebranej kwoty wynosi....%”.

f) dokładne przedstawienie podziału dochodu (przychód pomniejszony o koszty) ze zbiórki z wymienieniem celów, na które ten dochód został przeznaczony, oraz sum (ilości i rodzaju ofiar) przekazanych na każdy z tych celów (zgodnie z udzielonym zezwoleniem).

Na przykład jeżeli celem zbiórki było zebranie ofiar pieniężnych na zakup towarów do paczek dla dzieci:

„Zestawienie produktów zakupionych z funduszy pochodzących ze zbiórki publicznej, przeznaczonych na zakup towarów niezbędnych do przygotowania paczek dla dzieci z domów dziecka....”

Nr faktury	Nazwa towaru	Wartość w zł
FRA....	pomarańcze
FRA....	słodycze
FRA....	zabawki
	RAZEM

V. SANKCJE ZWIĄZANE Z NARUSZENIEM ZASAD PRZEPROWADZANIA ZBIÓREK

Kwestie odpowiedzialności za naruszenie ustawy (zob. rozdział III pkt 2 b) lub rozporządzenia regulują art. 56. i 57. Kodeksu wykroczeń z dnia 20 maja 1971 r. (Dz. U. z 1971 r., Nr 12, poz. 114 z późn. zm.). Zgodnie z ust. 1 art. 56. ukarany grzywną zostanie każdy, kto:

- organizuje bądź przeprowadza zbiórkę publiczną:
 - > bez zezwolenia – wtedy obligatoryjnie orzeka się przepadek przedmiotów i pieniędzy uzyskanych ze zbiórki, nawet jeśli zostały one już przekazane przez sprawcę innej osobie lub instytucji albo nabyto za nie jakieś rzeczy,
 - > wbrew warunkom zezwolenia – orzeczenie przepadku przedmiotów uzyskanych ze zbiórki jest fakultatywne.
- podżega (namawia) lub udziela pomocy organizującemu bądź przeprowadzającemu.

Przedmioty, co do których orzeczono przepadek należy przekazać instytucji pomocy społecznej lub instytucji kulturalno-oświatowej.

Art. 57. Kodeksu wykroczeń penalizuje natomiast organizowanie lub przeprowadzanie zbiórki publicznej w celu uiszczenia grzywny orzeczonej za przestępstwo (również skarbowe), wykroczenie (skarbowe). Zebrane ofiary lub pieniądze uzyskane za zebrane ofiary w naturze podlegają przypadkowi i przekazaniu instytucji pomocy społecznej lub instytucji kulturalno-oświatowej. Natomiast sprawcy grozi kara grzywny a nawet areszt. Podżeganie i pomocnictwo również są karalne.

Zaznaczyć należy, że ustawa o zbiórkach publicznych nie posługuje się określeniem „organizator zbiórki”. W ustawie pojawia się przeprowadzający zbiórkę czyli instytucja, która ubiega się lub już uzyskała pozwolenie na przeprowadzenie zbiórki i jest jednocześnie jej organizatorem. W kodeksie wykroczeń mogło chodzić o podkreślenie, że odpowiedzialność poniesie zarówno „organizator-instytucja” jak i „przeprowadzający zbiórkę” czyli „osoba przeprowadzająca zbiórkę” w rozumieniu ustawy np. członek instytucji czy wolontariusz (zob. rozdział III pkt 1).

Ważne: Niezłożenie sprawozdania odpowiedniemu organowi, niedotrzymanie 30-dniowego terminu publicznego ogłoszenia sprawozdania lub przekroczenie 10% limitu kosztów może doprowadzić do wszczęcia kontroli, mającej na celu ustalenie czy przy przeprowadzaniu zbiórki nie doszło do nieprawidłowości lub nadużyć. Przykładowe konsekwencje kontroli:

- > instytucja, która dopuściła się niegospodarności może mieć problemy z uzyskaniem pozwolenia na przeprowadzenie nowej zbiórki,
- > jeżeli stwierdzono nieprawidłowości przeprowadza się postępowanie wyjaśniające,
- > jeżeli w związku z przeprowadzeniem zbiórki publicznej dopuszczono się wykroczenia lub przestępstwa sprawą zajmuje się prokurator.

VI. ZBIÓRKI WYŁĄCZONE SPOD POSTANOWIEŃ USTAWY

Według art. 13. ustawy, nie ma ona zastosowania do:

- > do zbiórek, przeprowadzanych w drodze loterii pieniężnych lub fantowych, jeżeli zbiórki te nie są przeprowadzane w miejscach publicznych,
- > do zbiórek, przeprowadzanych w lokalach prywatnych wśród grona osób „znajomych osobiście przeprowadzającym zbiórkę” (enigmatyczne sformułowanie ustawowe wynika zapewne ze zmian jakie zaszły w języku polskim od uchwalenia ustawy – 1933 r. Chodzi po prostu o to, aby ofiarodawcy byli znajomymi osób przeprowadzających zbiórkę),
- > do zbiórek wśród młodzieży szkolnej w lokalach szkolnych, odbywających się na podstawie pozwolenia władz szkolnych,
- > do zbiórek koleżeńskich w lokalach urzędów publicznych na cele godne poparcia, odbywających się na podstawie pozwolenia przełożonego urzędu.

W opracowaniu pt. „Jak zorganizować zbiórkę publiczną?” Piotr Niezgodzki zawarł następujący pogląd dotyczący w/w wyłączeń – „Ustawodawca uznał (...), że przeprowadzenie publicznych zbiórek przez pewne instytucje w określonych celach z reguły jest zgodne z zasadami uczciwości. Z punktu widzenia interesu publicznego zasługuje na poparcie i dlatego nie wymaga pozwolenia”. Uzasadnienie takie nie wydaje się jednak do końca trafne, gdyż należy raczej uznać, że zbiórki te zostały wyłączone spod postanowień ustawy o zbiórkach publicznych raczej ze względu na ich „niepubliczny” charakter – mianowicie apel o ofiarę nie jest tu skierowany do nieograniczonej liczby adresatów, ale do zamkniętego ich kręgu np.: grona znajomych, uczniów szkoły czy pracowników urzędu. W świetle częstych prasowych i telewizyjnych doniesień o poważnych nadużyciach towarzyszących przeprowadzaniu zbiórek trudno również z góry zakładać, że akurat te zbiórki zostaną przeprowadzone zgodnie z zasadami uczciwości.

Na szczególną uwagę zasługuje pkt a) art. 13. o treści „(Ustawa niniejsza nie ma zastosowania) do zbierania ofiar na cele religijne, kościelną działalność charytatywno-opiekuńczą, naukową, oświatową i wychowawczą oraz utrzymanie duchownych i członków zakonów, jeżeli odbywają się w obrębie terenów kościelnych, kaplic oraz w miejscach i okolicznościach zwyczajowo przyjętych w danej okolicy i w sposób tradycyjnie ustalony”. Postanowienia dotyczące przeprowadzania takich zbiórek zawarte zostały w ustawach regulujących stosunek państwa do kościołów i związków wyznaniowych. We wszystkich tych ustawach kwestia organizowania zbiórek publicznych została uregulowana w ten sam sposób – w artykule o treści:

ust. 1. Kościelne osoby prawne mają prawo do zbierania ofiar na cele religijne, kościelną działalność charytatywno-opiekuńczą, naukową, oświatową i wychowawczą oraz utrzymanie duchownych i członków zakonów.

ust. 2. Zbiórki wymienione w ust. 1 nie wymagają pozwolenia właściwego organu, jeżeli odbywają się w obrębie terenów kościelnych, kaplic oraz w miejscach i okolicznościach

zwyczajowo przyjętych w danej okolicy i w sposób tradycyjnie ustalony. Chodzi o następujące ustawy:

- > Stosunek Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej – art. 57 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. (Dz. U. z 1989 r., Nr 29, poz. 154)
- > Stosunek Państwa do Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego – art. 42 ustawy z dnia 04 lipca 1991r. (Dz. U. z 1991 r., Nr 66, poz. 287)
- > Stosunek Państwa do Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej – art. 36 ustawy z dnia 13 maja 1994r. (Dz. U. z 1994 r., Nr 73, poz. 323)
- > Stosunek Państwa do Kościoła Ewangelicko-Reformowanego w Rzeczypospolitej Polskiej – art. 21 ustawy z dnia 13 maja 1994r. (Dz. U. z 1994 r., Nr 73, poz. 324)
- > Stosunek Państwa do Kościoła Ewangelicko-Metodystycznego w Rzeczypospolitej Polskiej – art. 31 ustawy z dnia 30 czerwca 1995r. (Dz. U. z 1995 r., Nr 97, poz. 479)
- > Stosunek Państwa do Kościoła Chrześcijan Baptystów w Rzeczypospolitej Polskiej – art. 35 ustawy z dnia 30 czerwca 1995r. (Dz. U. z 1995 r., Nr 97, poz. 480)
- > Stosunek Państwa do Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego w Rzeczypospolitej Polskiej – art. 30 ustawy z dnia 30 czerwca 1995r. (Dz. U. z 1995 r., Nr 97, poz. 481)
- > Stosunek Państwa do Kościoła Polskokatolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej – art. 29 ustawy z dnia 30 czerwca 1995r. (Dz. U. z 1995 r., Nr 97, poz. 482)
- > Stosunek Państwa do gmin wyznaniowych żydowskich w Rzeczypospolitej Polskiej – art. 27 ustawy z dnia 20 lutego 1997r. (Dz. U. z 1997 r., Nr 41, poz. 251)
- > Stosunek Państwa do Kościoła Katolickiego Mariawitów w Rzeczypospolitej Polskiej – art. 26 ustawy z dnia 20 lutego 1997r. (Dz. U. z 1997 r., Nr 41, poz. 252)
- > Stosunek Państwa do Kościoła Starokatolickiego Mariawitów w Rzeczypospolitej Polskiej – art. 28 ustawy z dnia 20 lutego 1997r. (Dz. U. z 1997 r., Nr 41, poz. 253)
- > Stosunek Państwa do Kościoła Zielonoświątkowego w Rzeczypospolitej Polskiej – art. 31 ustawy z dnia 20 lutego 1997r. (Dz. U. z 1997 r., Nr 41, poz. 254)

VII. REGULACJE SZCZEGÓLNE

1. ZBIÓRKI PUBLICZNE, KTÓRE MOGĄ BYĆ PRZEPROWADZANE BEZ ZEZWOLENIA

- a) Ustawa z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli (Dz. U. z 1999 r., Nr 62, poz. 688) przewiduje w art. 15. możliwość zorganizowania przez komitet bez zezwolenia zbiórki publicznej środków finansowych na cele związane z wykonywaniem obywatelskiej inicjatywy ustawodawczej, na zasadach i w trybie określonych w przepisach ustawy z dnia 15 marca 1933 r. o zbiórkach publicznych,
- b) Ustawa z dnia 27 września 1990 r. o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2000 r., Nr 47, poz. 544) w art. 87. 1. mówi: „Pełnomocnik finansowy może organizować zbiórki publiczne środków finansowych na cele związane z wyborami, na zasadach określonych w przepisach o zbiórkach publicznych”. Nie musi on uzyskiwać zezwolenia, ale jest zobowiązany do przechowywania dokumentów związanych ze zbiórką przez okres 12 miesięcy od dnia wyborów. W art. 87d. zaznaczono, że wydatki komitetu ze środków pochodzących od anonimowych ofiarodawców ze zbiórek publicznych nie mogą jednak przekraczać 10% z limitu 12.000.000 zł czyli 1.200.000 zł.

2. USTAWY ZAWIERAJĄCE ZAKAZ PRZEPROWADZANIA OKREŚLONYCH ZBIÓREK

- a) Ustawa z dnia 27 czerwca 1997 r. o partiach politycznych (Dz. U.2001r. Nr 79 poz. 857) w art. 24. ust. 6. ustanawia zakaz przeprowadzania zbiórek publicznych przez partie polityczne i sankcjonuje ten zakaz w art. 49a. o treści: „Kto dokonuje zbiórek publicznych wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 24 ust. 6, podlega grzywnie”,
- b) Ustawa z dnia 12 kwietnia 2001r. – ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2001 r., Nr 46, poz. 499) w art. 112. ust. 2 mówi „Zabronione jest przeprowadzanie przez komitet wyborczy zbiórek publicznych”, a w art. 223. pkt 4 określa karę grożącą za złamanie tego zakazu: „(Kto:) przeprowadza zbiórki publiczne wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 112 ust. 2, podlega grzywnie od 1.000 do 100.000 złotych”,
- c) Podobne uregulowania zawiera ustawa z dnia 16 lipca 1998r. o ordynacji wyborczej do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw (Dz. U. z 2003 r., Nr 159, poz. 1547) – art. 83b. 2. „Zabronione jest przeprowadzanie przez komitet wyborczy zbiórek publicznych” i art. 202e. „Kto, w związku z wyborami do rad gmin, rad powiatów lub sejmików województw, organizuje zbiórki publiczne na cele kampanii wyborczej – podlega grzywnie od 1.000 do 100.000 złotych”,
- d) Ustawa z dnia 20 czerwca 2002r. o bezpośrednim wyborze wójta, burmistrza i prezydenta miasta (Dz. U. z 2002 r., Nr 113, poz. 984) łączy zakaz i zagrożenie karą w jednym artykule – art. 27k. „Kto, w związku z wyborami wójta, burmistrza albo prezydenta miasta, organizuje zbiórki publiczne na cele kampanii wyborczej – podlega grzywnie od 1.000 do 100.000 złotych”.

3. USTAWY ZAWIERAJĄCE DODATKOWE WARUNKI, ZE WZGLĘDU NA MIEJSCE PRZEPROWADZANIA ZBIÓRKI

- a) Ustawa z dnia 21 czerwca 2002 r. o stanie wyjątkowym (Dz. U. 2002 r., Nr 113, poz. 985) – art. 16 ust.3. „Pozwolenia na zbiórki publiczne na obszarze, na którym wprowadzono stan wyjątkowy, mogą być udzielane tylko wówczas, gdy w ocenie organu właściwego do udzielenia pozwolenia przeprowadzenie zbiórki nie utrudni realizacji celów wprowadzenia stanu wyjątkowego”,
- b) Ustawa z dnia 29 sierpnia 2002 r. o stanie wojennym oraz kompetencjach Naczelnego Dowództwa Sił Zbrojnych i zasad jego podległości konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2002 r., Nr 156, poz.1301) – art.22 ust.3. „Pozwolenia na zbiórki publiczne na obszarze, na którym wprowadzono stan wojenny, mogą być udzielane tylko wówczas, gdy w ocenie organu właściwego do udzielenia pozwolenia przeprowadzenie zbiórki nie utrudni realizacji celów wprowadzenia stanu wojennego”,
- c) Rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej w sprawie przepisów porządkowych obowiązujących na obszarze kolejowym, w pociągach i innych kolejowych pojazdach szynowych (Dz. U. z 2001 r., Nr 30, poz. 351) w § 1. pkt 18) zabrania przeprowadzania zbiórek publicznych bez zgody właściwego zarządu kolei lub przewoźnika kolejowego na w/w obszarze.

VIII. RADY DLA DAJĄCYCH PIENIĄDZE

Nie bójmy się dawać pieniędzy na cele społeczne, ale bądźmy ostrożny.

> Pierwsza zaleta zbiórek publicznych – łatwość przekazania pieniędzy na wybrany cel może też być zagrożeniem, bo nie zastanawiamy się zbyt długo czy i po co dać swój grosz do puszki na społeczny cel.

> Druga zaleta zbiórek publicznych – bezpośredni kontakt z ofiarodawcą sprawia, że nasza decyzja jest spontaniczna. Ale ten bezpośredni kontakt ze zbierającym sprawia też, że równie łatwo możemy ulec prośbom prawdziwych wolontariuszy, jak i naciągaczy.

Musimy więc dawać datki świadomie – sprawdźmy, czy zbierający ma pozwolenie na zbiórkę, właściwy identyfikator etc.